

ΕΤΟΣ 64ov

17 Ἀπριλίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3281)

Η ΑΓΝΟΙΑ ΜΑΣ

Μιά όσιακή προσωπικότητα προβάλλει καί σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, αὐτήν τή φορά ὅμως, ὄχι ἐπειδή ἔγραψε κάποιο σπουδαῖο βιβλίο, ἀλλά ἐπειδή ἄφησε παράδειγμα πολῦτιμο. Ὁ λόγος γιά τήν όσία Μαρία τήν Αἰγυπτία, ὁ βίος τῆς όποίας εἶναι ἰδιαίτερα διδακτικός. Κι ἐκεῖνο τό όποῖο κυριαρχικά τόν χαρακτηρίζει εἶναι ἡ μετάνοια. Ἡ μετάνοια ὄχι ὡς γεγονός στιγμιαῖο, ἀλλά ὡς διαρκῆς κατάσταση σώματος καί ψυχῆς, μιᾶς πού ἡ Ἁγία διεκδικώντας τήν ἀνατροπή τῶν ὄσων τήν ὑποδοῦλωναν καί τήν κατέστρεφαν, ἐγκοιλιώθηκε τήν προσευχητική ἄσκηση ὡς ἀγώνισμα ἰκανό νά μεταβάλλει τά πάντα, καί συνασκώντας ψυχή καί σῶμα νά ξεριζώσει μέσα της καθεῖ ἀσχημο στά μάτια τοῦ Θεοῦ, γιά νά λάβει τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς ἀναφαίρετη αἰώνια κληρονομιά.

Καί αὐτήν τήν ἀπόφαση, τῆς ἰσόβιας προσευχητικῆς ἄσκησης ὡς ἀπόδειξη τοῦ πόθου τῆς μετάνοίας πού εἶχε ἀνάψει στήν καρδιά της, τήν ἔλαβε μέ πολὺ χαρακτηριστικό τρόπο. Προσερχόμενη, ὄχι μέ εὐλάβεια, ἀλλά ἀδιάφορα, ἐπειδή «ἔτσι ἔκαναν ὄλοι» καί μέ βεβαρυμένη ἀπό τή σαρκικότητα ψυχή, νά προσκυνήσει τόν Τίμιο Σταυρό πού ἐκεῖνες τίς ἡμέρες ὑψωνόταν θριαμβευτικά στά Ἱεροσόλυμα μετά τήν ἐπανάκτησή του ἀπό τοὺς Πέρσες, ἔνωσε μιᾶ ἀόρατη δύναμη νά τήν ἐμποδίζει. Κι ἐνῶ ὄλοι οἱ ἄλλοι μπορούσαν καί προχωροῦσαν καί ἔμπαιναν στόν ὄχωρο ὄπου βρισκόταν τό Τίμιο Ξύλο, ἡ Μαρία ἔμενε καρφωμένη, ἐμποδισμένη ἀπό τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ. Κατανοώντας τό γιατί, ὑψωσε ἱκετευτικά τά μάτια σέ εἰκόνα τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ζήτησε τή μεσιτεία της, ἀντιδῶρισε τήν ἀπόφαση ν' ἀλλιάξει ριζικά τρόπο ζωῆς καί μόνον τότε τῆς ἐπετράπει νά προχωρήσει καί νά προσκυνήσει τόν Τίμιο Σταυρό, γιά νά φύγει μετά στήν ἔρημο καί νά ζήσει όσιακά.

«Ἡ ἄγνοια»

Τό σημερινό Εὐαγγέλιο συνεχίζει τήν περιγραφή τῆς πορείας τοῦ Χριστοῦ μας πρὸς τά Ἱεροσόλυμα, ὄπου «ἐν ἐπιγνώσει» μετέβαινε γιά νά σταυρωθεῖ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ι´ 32-45)

Γνωρίζετε τί αιτείσθε;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· Ὅτι ἰδοῦ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἐυωνύμων σου, καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αιτείσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, πίστεθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαί ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐυωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος· καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ἐκουσίως. Σήμερα μάλιστα, περιγράφεται ἡ τρίτη φορά πού προειδοποιεῖ τοὺς μαθητὲς του γιὰ τὸ τί ἀκριβῶς θὰ πάθει στὰ Ἱεροσόλυμα. Κι ὅταν τελειώνει τὰ λόγια του, κινούμενοι σὲ τελείως ἄλλο πνεῦμα, ὁ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, τὸν πλησιάζουν γιὰ νὰ τοῦ ζητήσουν μιά χάρη. Κι αὐτὸ πού ζητοῦν ἀποκαλύπτει ὅτι δὲν κατάλαβαν τί μόλις τοὺς εἶπε ὁ Διδάσκαλος! Διότι ἐνῶ Ἐκεῖνος μιλοῦσε γιὰ τὸ ζωοποιό Πάθος, τὴν Ταφή καὶ τὴν Ἀνάσταση, οἱ μαθητὲς ὄχι μόνον οἱ δύο, ἀλλὰ ὅλοι, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὴν διεστραμμένη ἐρμηνεία περὶ τοῦ Μεσσία πού εἶχε καλλιεργηθεῖ στὸν Ἰσραήλ, πίστευαν ὅτι πορεύονταν πρὸς ἐπίγεια δόξα καὶ διεκδικοῦσαν ἡγεμονικά πρωτεῖα καὶ μερίδιο ἐξουσίας...

Μὴ σπεύσουμε νὰ κατηγορήσουμε τοὺς μαθητὲς. Ὁχι γιατί οἱ Πατέρες ἐρμηνεύοντας τὸ συγκεκριμένο ἀπόσπασμα τοὺς δικαιολογοῦν καὶ ἐπικεντρώνονται στὸ ὅτι δὲν εἶχαν λάβει ἀκόμη τὴν ἐπίγνοια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ἐπνευσε τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τοὺς φώτισε «eis p̄σαν τὴν ἀλήθειαν». Ἀλλὰ καὶ γιατί αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικὸ τῶν μαθητῶν, τὸ νὰ μὴν μποροῦν νὰ κατανοήσουν, τὸ λάθος πιστεύμα, ἡ ἐλλειψη προσοχῆς, εἶναι κάτι πού χαρακτηρίζει ἀκόμη τοὺς περισσότερους ἀπὸ ἐμᾶς, τοὺς χριστιανοὺς τοῦ 21ου

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπῆρε ὁ Ἰησοῦς κατὰ μέρος τοὺς δώδεκα μαθητὲς του καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ τὰ μέλλοντα νὰ τοῦ συμβοῦν, ὅτι, «Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ θὰ τὸν καταδικάσουν εἰς θάνατον καὶ θὰ τὸν παραδώσουν εἰς τοὺς ἐθνικούς. Θὰ τὸν ἐμπαΐξουν καὶ θὰ τὸν μαστιγώσουν, θὰ τὸν φυτίσουν καὶ θὰ τὸν θανατώσουν καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ ἀναστῆ». Καὶ τὸν πλησιάζουν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ τοῦ λέγουν, «Διδάσκαλε, θέλομεν ἐκεῖνο, πού θὰ σοῦ ζητήσωμεν, νὰ μᾶς τό κάνῃς». Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, «Τί θέλετε νὰ σᾶς κάνω;». Ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, «Δὸς μας νὰ καθήσωμεν ὁ ἕνας εἰς τὰ δεξιὰ σου καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ἀριστερά σου ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς δόξης σου». Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Δέν ξέρετε τί ζητᾶτε. Μπορεῖτε νὰ πιῆτε τό ποτῆρι, πού ἐγὼ πίνω καὶ νὰ βαπτισθῆτε τό βάπτισμα πού ἐγὼ βαπτίζομαι;». Ἐκεῖνοι εἶπαν, «Μποροῦμε». Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Τό ποτῆρι πού ἐγὼ θὰ πιῶ, θὰ τό πιῆτε καὶ θὰ βαπτισθῆτε τό βάπτισμα, τό ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι. Τό νὰ σᾶς βάλω ὅμως νὰ καθήσετε εἰς τὰ δεξιὰ μου ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, δέν εἶναι δικαίωμά μου νὰ τό δώσω ἀλλ' εἶναι δι' ἐκεῖνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἔχει ἐτοιμασθῆ». Καὶ ὅταν οἱ δέκα τό ἄκουσαν, ἄρχισαν νὰ ἀγανακτοῦν ἐναντίον τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς ἐκάλεσε καὶ τοὺς λέγει, «Ξέρετε ὅτι ἐκεῖνοι πού θεωροῦνται ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, τὰ καταδυναστεύουν, καὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες τους τὰ καταπιέζουν. Μεταξύ σας ὅμως δέν θὰ συμβαίῃ τό ἴδιο. Ἀλλ' ἐκεῖνος πού θέλει νὰ γίνῃ μέγας μεταξύ σας, θὰ εἶναι ὑπηρετὸς σας, καὶ ἐκεῖνος πού θέλει νὰ εἶναι μεταξύ σας πρῶτος, θὰ εἶναι δούλος ὄλων. Διότι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δέν ἤλθε νὰ ὑπηρετηθῆ ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν του λύτρον διὰ πολλοὺς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

αἰώνα. Γιατί, πόσοι ἀπὸ ἐμᾶς μπαίνουν ἐνσυνείδητα «μετὰ Πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ» στὸν ναό; Πόσοι ἀπὸ ἐμᾶς προσευχόμαστε μὲ ἐπίγνωση τοῦ σέ ποιόν ἀναφέρουμε τὴν προσευχή μας καὶ τί τοῦ ζητᾶμε; Πόσοι ἀπὸ ἐμᾶς διεκδικοῦμε τὴν προσωνυμία τοῦ χριστιανοῦ, ἐνῶ δέν κάνουμε τίποτε γιὰ νὰ τὴν ἀξίζουμε; Πόσοι ἀπὸ ἐμᾶς ἀντιμετωπίζουμε συνειδητὰ τὰ θέματα τῆς πίστεως καὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ ὄχι ρηχὰ, ἐπιπόθηα, μὲ αἴσθησις ὅτι «τὰ ξέρομε αὐτά»; Ἡ πάλι, σάν τὴν ὁσία Μαρία τὴν Αἰγυπτία, πόσοι δέν τηροῦμε κάποιους ἐξωτερικούς τύπους ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἐπειδὴ «ἔτσι κάνουν ὄλοι» καὶ μὲ δεδομένη τὴν παχυλὴ σαρκικότητα ὡς περίβλημα ψυχῆς!

«Οὐχ οὕτω ἔσται ἐν ὑμῖν»

Ὁ Χριστὸς ὅμως, στό σημερινὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ξεκάθαρος. Αὐτὰ δέν ἔχουν θέση μεταξύ σας. Ἡ ἄγνοια, ἢ καλῆτερα ἡ ἀμέλεια γιὰ τὴ γνώση σέ θέματα πί-

17 Ἀπριλίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ)

Συμεών ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι († 344).

Ἀγαπιτοῦ Ρώμης († 536), Ἀδριανοῦ μάρτυρος († 251).

Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805).

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Ἀπριλίου, τῶν Βαΐων.

Ἀπόστολος: Φιλίπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ΄ 1-18.

στης, ὀρθόδοξου ἥθους, ἐκκλησιαστικοῦ τρόπου ζωῆς, ἡ συνήθεια, οἱ ἀλλότριοι τοῦ Εὐαγγελίου σκοποῖ, τὰ λήθος κίνητρα στό πλησίασμα τοῦ Χριστοῦ, δέν ἔχουν θέση στήν καρδιά ὁποιοῦ θέλει νά ἰλέγεται χριστιανός. Δέν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νά πορεύεται πρὸς τόν οὐρανό καί συνάμα νά σέρνεται στίς λήσες τῆς γῆς. Ἡ καλύτερα, εἶναι σημάδι πνευματικῆς ἀσθένειας καί ἀδυναμίας τό νά μήν μπορεῖ νά εἶναι ξεκάθαρος στό φρόνημα, τόν πόθο καί τίς ἀποφάσεις του.

Εἶναι ἡ ὑπογράμμιση ὅτι δέν μπορεῖ νά συνυπάρχουν ἀγιότητα καί κοσμικότητα, οὐράνιες καί ἐπίγειες διεκδικήσεις, πνευματικός τρόπος ζωῆς καί γήινη ἐνασχόληση. Κι αὐτό καθίσταται σαφές λίγο πρὶν τήν ὀλοκλήρωση τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὡς προσπάθεια ὑπόμνησης στούς χριστιανούς καθὼς ἐγγίζει ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα, ὅτι θά βιώσουν μεγάλα καί σπουδαία, ἅγια καί σωτήρια, ἱερά καί ὄσια, τὰ ὁποῖα δέν ἐπιτρέπεται νά συναναμείξουν μέ τίς ἰδιοτελῆεις, τίς σκοπιμότητες, τίς συνήθειες, τίς ἀγκυλώσεις, τὰ πλανημένα πιστεύματα «τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου».

Ἀδελφοί, Αὐτός πού ἤλθε νά μᾶς διακονήσει καί νά δώσει τή ζωή του ὡς λύτρο γιά νά ἐξαγορασθοῦν καί ἐλευθερωθοῦν ἀπό τήν ἁμαρτία καί τόν θάνατο πολλοί, ἔχει τό δικαίωμα νά διεκδικεῖ νά εἴμαστε ξεκάθαροι καί συνειδητοί στή σχέση μας μαζί του!

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προνεγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr